II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Απριλίου 2007

για το καθεστώς κρατικής ενίσχυσης που εφαρμόζεται από τη Σλοβενία στο πλαίσιο της νομοθεσίας της για τους εγκεκριμένους παραγωγούς ενέργειας — πόθεση αριθ. C 7/2005

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 1181]

(Το κείμενο στη σλοβενική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/580/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 2003, η Σλοβενία υπέβαλε το «πρόγραμμα για την ανάκτηση του λανθάνοντος κόστους σε μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Δημοκρατία της Σλοβενίας» στο πλαίσιο της ενδιάμεσης διαδικασίας που αναφέρεται στο παράρτημα IV παράγραφος 3 σημείο 1 στοιχείο γ) της συνθήκης προσχώρησης της Δημοκρατίας της Τσεχίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εν λόγω κοινοποίηση καταχωρήθηκε ως υπόθεση κρατικής ενίσχυσης με στοιχεία SI 7/03.

(2) Κατά την ανταλλαγή επιστολών που ακολούθησε, κατέστη εμφανές ότι δύο μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που αναφέρονταν στην περιγραφή του ιστορικού του κοινοποιηθέντος μέτρου υπάγονταν και σε άλλο καθεστώς κρατικής ενίσχυσης. Αυτό το άλλο καθεστώς κρατικής ενίσχυσης (στο εξής «το καθεστώς») καταχωρήθηκε από την Επιτροπή την 6η Δεκεμβρίου 2004 ως υπόθεση κρατικής ενίσχυσης με στοιχεία NN 80/04.

(3) Με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο ορισμένων μερών του καθεστώτος με την κοινή αγορά. Έτσι, στις 2 Φεβρουαρίου 2005, εξέδωσε απόφαση έναρξης επίσημης έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (στο εξής «απόφαση έναρξης έρευνας») και κάλεσε τη Σλοβενία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Η απόφαση έναρξης έρευνας δημοσιεύτηκε στις 15 Μαρτίου 2005 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2]. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης.

[1] ΕΕ C 46 της 22.2.2005, σ. 3.

[2] ΕΕ C 63 της 15.3.2005, σ. 2.

(4) Με επιστολή της 11ης Μαρτίου 2005, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα την 14η Μαρτίου 2005, η Σλοβενία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σε σχέση με τις αμφιβολίες που διατυπώνονταν στην απόφαση έναρξης έρευνας. Στις 25 Απριλίου 2005, 11 Ιουλίου 2005, 23 Νοεμβρίου 2005 και 22 Ιουνίου 2006 η Επιτροπή υπέβαλε περαιτέρω ερωτήματα στη Σλοβενία, στα οποία η Σλοβενία απάντησε με αντίστοιχες επιστολές της 14ης Ιουνίου 2005, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την ίδια ημέρα, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την ίδια ημέρα, της 31ης Ιανουαρίου 2006, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την ίδια ημέρα και της 7ης Ιουλίου 2006, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την 14η Ιουλίου 2006.

(5) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

(6) Στις 25 Οκτωβρίου 2006 πραγματοποιήθηκε συνάντηση τεχνικού επιπέδου μεταξύ της Επιτροπής και των σλοβενικών αρχών εν συνεχεία της οποίας η Σλοβενία παρέσχε στην Επιτροπή πρόσθετες πληροφορίες με επιστολή της 23ης Νοεμβρίου 2006, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα από την Επιτροπή την 24η Νοεμβρίου 2006.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

(7) Το καθεστώς εισήχθη το 2001 για να στηρίξει την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και τη συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρισμού στη Σλοβενία και για να εξασφαλίσει αξιόπιστη παροχή ενέργειας από εγχώριες πηγές.

(8) Για να υπαχθεί σε αυτό το καθεστώς, ο παραγωγός πρέπει να χαρακτηριστεί ως «εγκεκριμένος παραγωγός» από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Ενέργειας ([1]).

(9) Το καθεστώς του εγκεκριμένου παραγωγού αποδίδεται σε τρεις τύπους παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας:

i) σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εκτός από υδροηλεκτρικά εργοστάσια δυναμικότητας άνω των 10 MW·

ii) εγκαταστάσεις συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με δυναμικότητα άνω του μέσου όρου, εκτός από δημοτικούς θερμικούς σταθμούς δυναμικότητας άνω των 10 MW και βιομηχανικούς θερμικούς σταθμούς δυναμικότητας άνω του 1 MW·

iii) στο θερμοηλεκτρικό σταθμό του Trbovlje (στο εξής «σταθμός του Trbovlje»), για το τμήμα της παραγωγής του που χρησιμοποιεί μέχρι το 15 % της ποσότητας εγχώριας πρωτογενούς ενέργειας που απαιτείται για να καλυφθεί η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας στη Σλοβενία.

(10) Το 2003, οι εγκεκριμένοι παραγωγοί κάλυπταν ένα ποσοστό περίπου 11,2 % της αγοράς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Σλοβενία. Αν αφαιρεθεί ο σταθμός Trbovlje και ο σταθμός συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού στη Λιουμπλιάνα, το ποσοστό αυτό πέφτει περίπου στο 2,7 %.

(11) Οι εγκεκριμένοι παραγωγοί έχουν δικαίωμα να πωλούν το σύνολο της παραγωγής τους στο φορέα εκμετάλλευσης δικτύου στον οποίο είναι συνδεδεμένοι, σε τιμή που καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται κάθε χρόνο από το κράτος. Η τιμή αυτή είναι υψηλότερη από την τιμή της αγοράς. Οι εγκεκριμένοι παραγωγοί μπορούν επίσης να επιλέξουν να πωλούν την παραγωγή τους απευθείας στην αγορά, οπότε στην περίπτωση αυτή δικαιούνται να λαμβάνουν από το κράτος πριμοδότηση ίση με τη διαφορά μεταξύ των εσόδων που θα είχαν αν είχαν επιλέξει να πωλήσουν την παραγωγή τους στο φορέα εκμετάλλευσης δικτύου και των εσόδων από την πώληση στην αγορά.

(12) Οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων καλύπτουν τις απώλειες που υφίστανται λόγω της υποχρέωσης αγοράς, μέσω πληρωμών από ένα ταμείο που έχει συσταθεί βάσει νόμου. Το ταμείο χρησιμοποιείται επίσης για την καταβολή των πριμοδοτήσεων στους εγκεκριμένους παραγωγούς που επιλέγουν να πωλήσουν την παραγωγή τους στην αγορά. Το ταμείο τροφοδοτείται από το προϊόν εισφοράς εξομοιούμενης με φόρο επί της κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος, η οποία επιβάλλεται σε όλους τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας στη Σλοβενία.

3. ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

(13) Μετά την ανάλυση των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της, η Επιτροπή κατέληξε κατ' αρχάς στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ δεδομένου ότι πληρούσε σωρευτικά τα τέσσερα κριτήρια του σχετικού ορισμού.

(14) Η Επιτροπή αμφέβαλλε επίσης κατά πόσο το καθεστώς μπορούσε να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά.

([1]) Διάταγμα σχετικά με τους όρους υπαγωγής στο καθεστώς του εγκεκριμένου παραγωγού ηλεκτρικής ενέργειας (Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας αριθ. 29/01 και 99/01).

(15) Αρχικά, η Επιτροπή ανέλυσε την ενίσχυση υπό το πρίσμα του κοινοτικού πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος ([1]) (στο εξής «πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις»). Η ανάλυση αυτή οδήγησε σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης προς το εν λόγω πλαίσιο, ιδίως όσον αφορά τον ορισμό των παραγωγών που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της αποτελεσματικής συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού, καθώς και όσον αφορά το επίπεδο της ενίσχυσης σε σύγκριση με το πραγματικό πρόσθετο κόστος το οποίο αναλαμβάνουν οι παραγωγοί.

(16) Σε δεύτερη φάση, η ενίσχυση εξετάστηκε υπό το πρίσμα της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μέθοδο ανάλυσης των κρατικών ενισχύσεων που σχετίζονται με λανθάνον κόστος ([2]) (στο εξής «η μέθοδος»). Η ανάλυση αυτή οδήγησε σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο του καθεστώτος προς την εν λόγω μέθοδο. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποφανθεί κατά πόσον η ενίσχυση είχε υπολογιστεί κατά τρόπο αρκετά ακριβή ώστε να καθίσταται δυνατός ο υπολογισμός ανά ηλεκτροπαραγωγική μονάδα, ο οποίος είναι αναγκαίος για την εν λόγω μέθοδο.

(17) Τέλος, η Επιτροπή ανέλυσε την ενίσχυση ως αντιστάθμιση επιβαρύνσεων που συνδέονται με υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος. Η ανάλυση αυτή οδήγησε σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης δεδομένου ότι, για τους περισσότερους δικαιούχους, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να ορίσει με ικανοποιητική ακρίβεια κάποια υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος που τους είχε ανατεθεί ενώ, για το μόνο δικαιούχο για τον οποίο κατέστη δυνατόν να οριστεί επακριβώς αυτή η υπηρεσία, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αξιολογήσει την αναλογικότητα της αντιστάθμισης.

(18) Η Επιτροπή είχε επίσης αμφιβολίες κατά πόσον η ενίσχυση, η οποία χρηματοδοτείται μέσω εισφοράς εξομοιούμενης με φόρο που επιβάλλεται στους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, είναι συμβατή με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης ΕΚ.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

(19) Μετά την έκδοση της απόφασης έναρξης έρευνας, η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

5. ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

(20) Με επιστολή της 11ης Μαρτίου 2005, που καταχωρήθηκε ως ληφθείσα την 14η Μαρτίου 2005, η Σλοβενία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σε σχέση με τις αμφιβολίες που διατυπώνονταν στην απόφαση έναρξης έρευνας. Οι παρατηρήσεις αυτές αναφέρονταν μόνο στο πρόβλημα του ορισμού της κρατικής ενίσχυσης και την έννοια της εξομοιούμενης με φόρο εισφοράς.

5.1. **Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης**

(21) Η Σλοβενία επισήμανε ότι οι εταιρίες διανομής ρεύματος της χώρας δεν είναι 100 % κρατικές. Η Σλοβενία αναφέρει ότι, στην πράξη, την κυριότητα των φορέων εκμετάλλευσης μοιράζεται το κράτος (περίπου 80 %) με ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια και άλλους φορείς (περίπου 20 %). Περαιτέρω, για τους σκοπούς του καθεστώτος υποχρέωσης αγοράς, η σλοβενική νομοθεσία δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ κρατικών και ιδιωτικών φορέων εκμετάλλευσης. Ο νόμος για την ενέργεια ([3]) σε κανένα σημείο του δεν προβλέπει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να είναι κρατικός επιτρέποντας οι φορείς να είναι είτε ιδιωτικοί είτε κρατικοί.

(22) Κατά τη γνώμη της Σλοβενίας, το γεγονός ότι μια συγκεκριμένη επιχείρηση που υπάγεται στο καθεστώς υποχρέωσης αγοράς είναι κρατική δεν σημαίνει ότι, γι' αυτό και μόνο το λόγο, το γεγονός αυτό συνιστά κρατική ενίσχυση. Έγινε αναφορά στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2001 στην Υπόθεση C-379/98.

(23) Περαιτέρω, η Σλοβενία ισχυρίζεται ότι το σύστημα αγοράς ηλεκτρισμού από εγκεκριμένους παραγωγούς, όπως προβλέπεται από τη σλοβενική νομοθεσία, μοιάζει πολύ με άλλα συστήματα που έχουν εξεταστεί ήδη από την Επιτροπή, π.χ. στις υποθέσεις NN 27/2000 και NN 68/2000 ([4]), όπου η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι δεν υφίστατο θέμα κρατικής ενίσχυσης. Σύμφωνα με τη Σλοβενία, στις αποφάσεις γι' αυτές τις δύο περιπτώσεις, η Επιτροπή έκρινε ότι, αφού η υποχρέωση εφαρμοζόταν τόσο σε ιδιωτικούς όσο και σε ορισμένους κρατικούς φορείς εκμετάλλευσης δικτύων, οι νομοθετικές ρυθμίσεις –ή μάλλον οι υπό κρίση υποθέσεις– δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι σχετίζονται με κρατικούς πόρους.

(24) Με βάση τις ανωτέρω θεωρήσεις και λαμβάνοντας υπόψη το σύστημα όπως εφαρμόζεται, η Σλοβενία θεώρησε ότι, εφόσον τα κεφάλαια ως εκ της φύσεώς τους δεν προέρχονται από κρατικούς πόρους, το θέμα της ιδιοκτησίας των σχετικών επιχειρήσεων δεν μπορεί από μόνο του να μεταβάλει τη φύση αυτή.

([1]) ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.
([2]) Εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 26.7.2001. Υπάρχει διαθέσιμη στην ηλεκτρονική σελίδα της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Επιτροπής στην ακόλουθη διεύθυνση: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
Κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη με επιστολή υπό στοιχεία SG(2001) D/290869 της 6.8.2001.
([3]) Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας αριθ. 79/1999, 51/2004.
([4]) ΕΕ C 164 της 10.7.2002, σ. 3, και για τις δύο περιπτώσεις.

(25) Περαιτέρω, σύμφωνα με τη Σλοβενία, υποχρεωτικές εισφορές που εισπράττονται από δημόσια επιχείρηση δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση όταν η εν λόγω επιχείρηση δεν έχει το δικαίωμα να διαθέσει ελεύθερα αυτά τα κεφάλαια. Στην περίπτωση της υποχρέωσης αγοράς, πηγή χρηματοδότησης του συστήματος είναι τα τέλη χρήσης δικτύου που καταβάλλονται από όλους τους χρήστες ηλεκτρισμού, μέρος των οποίων εισπράττεται από τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων σε ξεχωριστούς λογαριασμούς για ένα προκαθορισμένο σκοπό.

5.2. **Εισφορά εξομοιούμενη με φόρο**

(26) Η Σλοβενία επισήμανε ότι το καθεστώς υποχρέωσης αγοράς χρηματοδοτείται από ένα μέρος των τελών χρήσης δικτύου που καταβάλλονται από όλους τους χρήστες ηλεκτρισμού υπό τους ίδιους γνωστούς εκ των προτέρων όρους. Τα συστατικά μέρη των τελών χρήσης δικτύου καθορίζονται από τον Οργανισμό Ενέργειας (ρυθμιστή αγοράς ενέργειας) και από την κυβέρνηση. Οι διαφορές στην τιμή καλύπτονται από ένα μηχανισμό με τον οποίο οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων αγοράζουν ηλεκτρισμό σε μια καθορισμένη τιμή και τον πωλούν στην αγοραία τιμή. Οι απώλειες που υφίστανται λόγω τούτου καλύπτονται από ένα μέρος των τελών χρήσης δικτύου. Έτσι, φορείς εκμετάλλευσης που υπάγονται στην υποχρέωση αγοράς εισπράττουν χρήματα όχι από το κράτος αλλά από τμήμα των τελών χρήσης δικτύου.

(27) Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να τοποθετούν τα κεφάλαια αυτά σε έναν ειδικό λογαριασμό. Τα κεφάλαια χρησιμεύουν επίσης ως πηγή καταβολής της πρόσθετης πριμοδότησης όταν οι εγκεκριμένοι παραγωγοί πωλούν μέρος της παραγωγής τους ανεξάρτητα ή μέσω ενδιαμέσου.

(28) Η Σλοβενία ισχυρίστηκε ότι στο σύστημα δεν υπεισέρχονται ούτε κρατικά κεφάλαια ούτε κάποιο άλλο είδος κεφαλαίων μέσω των οποίων μεταβιβάζονται κρατικοί πόροι. Οι πόροι χρηματοδότησης του συστήματος δεν μπορούν να θεωρηθούν ως προερχόμενοι από εισφορά εξομοιούμενη με φόρο δεδομένου ότι δεν προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό και δεν είναι αποδοτέοι στο κράτος.

6. ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΣΛΟΒΕΝΙΑ

(29) Σε περαιτέρω αλληλογραφία με την Επιτροπή, η Σλοβενία παρέσχε περαιτέρω πληροφορίες και δεσμεύσεις σχετικά με το καθεστώς.

Ανανεώσιμες πηγές

(30) Η Σλοβενία παρέσχε νέα λεπτομερή στοιχεία για τους περιβαλλοντικούς στόχους του συστήματος. Πρώτα απ' όλα, το σύστημα σχεδιάστηκε ώστε να συμβάλλει στους γενικότερους στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής για:

i) αποδοτικότερη χρήση της ενέργειας,

ii) αύξηση της αναλογίας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο πρωτογενές ενεργειακό ισοζύγιο της Κοινότητας από 8,8 % το 2001 σε 12 % μέχρι το 2010.

(31) Στους αναφερόμενους στόχους περιλαμβάνονται οι ειδικότεροι στόχοι της συμπαραγωγής και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που και οι δύο υπάγονται στο καθεστώς αγοράς ηλεκτρισμού. Οι στόχοι αυτοί είναι συνεπείς με το στόχους που τίθενται μεταξύ άλλων για τη Σλοβενία με την οδηγία 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας [1]. Η οδηγία 2001/77/ΕΚ θέτει ενδεικτικούς στόχους για τα επιμέρους κράτη μέλη. Για τη Σλοβενία, ο στόχος είναι ένα ποσοστό κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας προερχόμενης από ανανεώσιμες πηγές της τάξης του 32 % μέχρι το 2010.

(32) Ο συνολικός αριθμός εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής από τα οποία αγοράζεται ηλεκτρική ενέργεια βάσει του καθεστώτος είναι 434 εργοστάσια, από τα οποία τα 430 είναι συνδεδεμένα με το δίκτυο διανομής και 4 με το δίκτυο μεταφοράς. Πάνω από το 90% των εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής που συνδέονται με το δίκτυο διανομής είναι υδροηλεκτρικά εργοστάσια, ενώ τα υπόλοιπα είναι εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιομάζα, ηλιακοί ηλεκτροπαραγωγικοί σταθμοί και εργοστάσια ΣΠΗΘ.

(33) Το καθεστώς άρχισε να εφαρμόζεται από την έναρξη ισχύος, στις 4 Απριλίου 2002, του διατάγματος για τους κανόνες καθορισμού τιμών και αγοράς ηλεκτρισμού από εγκεκριμένους παραγωγούς ηλεκτρισμού [2].

(34) Οι συμφωνίες αγοράς ηλεκτρισμού που ισχύουν σήμερα μεταξύ εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής και φορέων εκμετάλλευσης δικτύων ή συστημάτων έχουν συναφθεί για μία περίοδο δέκα ετών.

(35) Η Σλοβενία εξήγησε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του νόμου του 1999 για την ενέργεια, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ορίζονται όπως προβλέπεται στην οδηγία 2001/77/ΕΚ.

[1] ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 33.
[2] Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας αριθ. 25/02.

(36) Κύριος σκοπός του καθεστώτος είναι να διασφαλιστούν κατάλληλες οικονομικές συνθήκες για την ανάπτυξη και υλοποίηση νέων κατασκευών εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής. Χρησιμοποιήθηκε ανάλυση κόστους επιμέρους εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής (σε σχέση με την πρωτογενή πηγή ενέργειας και το μέγεθος) για να προσδιοριστούν τιμές αγοράς για επιμέρους τύπους εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής που θα εγγυούνταν την κατ' ελάχιστο κεφαλαιακή απόδοση που απαιτείται για την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων. Το ύψος της ενίσχυσης ή πριμοδότησης προσδιορίζεται με βάση τη διαφορά μεταξύ της ομοιόμορφης ετήσιας τιμής αγοράς και της μέσης τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας στην αγορά. Εάν η τιμή στην αγορά αυξάνει, οι πριμοδοτήσεις μειώνονται αναλόγως.

(37) Ο παρακάτω πίνακας παρέχει συγκρίσεις κόστους παραγωγής των εγκεκριμένων παραγωγών κατά κατηγορία τεχνολογίας παραγωγής και μεγέθους με την πριμοδότηση που παρέχεται στο πλαίσιο του καθεστώτος. Στον πίνακα υποτίθεται μέση αγοραία τιμή ίση με 8 SIT/kWh. Η τιμή αυτή χρησιμοποιείται μόνον για λόγους αναφοράς αφού, όταν οι τιμές στο πλαίσιο της αγοράς αυξάνουν, οι πριμοδοτήσεις μειώνονται αναλόγως.

(38) Σε κάθε περίπτωση, το κόστος παραγωγής είναι υψηλότερο τόσον από τη μέση αγοραία τιμή όσο και από την εγγυημένη ομοιόμορφη τιμή αγοράς στο πλαίσιο του καθεστώτος των εγκεκριμένων παραγωγών.

Πίνακας 1

Σύγκριση κόστους παραγωγής εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής με την τιμή αγοράς στο πλαίσιο του καθεστώτος

Τύπος εγκεκριμένου εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής (ΕΕΗ) κατά πρωτογενή πηγή ενέργειας		Ισχύς	Κόστος παραγωγής	Διαφορά	Πριμοδότηση
	Μέγεθος	*[kW]*	*[SIT/kWh]*	*[SIT/kWh]*	*[SIT/kWh]*
Υδροηλεκτρικά εργοστάσια	έως 1 MW	100	15,53	7,53	6,75
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	14,33	6,33	6,23
Εργοστάσια βιομάζας	έως 1 MW	600	24,80	16,80	8,69
	πάνω από 1 MW	1 500	18,18	10,18	8,17
Ανεμογεννήτριες	έως 1 MW	100	23,28	15,28	6,55
	πάνω από 1 MW	20 000	15,49	7,49	6,05
Γεωθερμικά εργοστάσια		3 000	14,59	6,59	6,05
Ηλιακοί ηλεκτροπαρ/κοί σταθμοί	έως 36 kW	36	175,26	167,26	81,67
	πάνω από 36 kW	100	122,58	114,58	7,46
Άλλα ΕΕΗ (βιοαέριο)		120	30,39	22,39	20,97
ΕΕΗ ή θερμικά εργοστάσια με χρήση αστικών αποβλήτων	έως 1 MW	100	13,97	5,97	4,74
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	12,08	4,08	3,87
Θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ για κεντρική περιφερειακή θέρμανση	έως 1 MW	700	16,54	8,54	5,9
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	14,56	6,56	5,38
Βιομηχανικά θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ	έως 1 MW	700	14,95	6,95	4,83

Σημείωση: Υποτιθέμενη τιμή στην αγορά SIT 8/kWh.

(39) Με βάση ανάλυση κόστους και οικονομικό υπολογισμό σε κατηγορίες εγκεκριμένων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής, όπως φαίνεται στον πίνακα παρακάτω, συνάγεται ότι η καθαρή παρούσα αξία (ΚΠΑ) των τιμών αγοράς που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του καθεστώτος δεν υπερβαίνει την ΚΠΑ του συνολικού επενδυτικού κόστους οποιουδήποτε από τα εγκεκριμένα εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής.

Πίνακας 2

Σύγκριση ΚΠΑ τιμών αγοράς με το επενδυτικό κόστος επιμέρους εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής

Τύπος εγκεκριμένου εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής (ΕΕΗ) κατά πρωτογενή πηγή ενέργειας		Παραγωγικό δυναμικό	Προβλεπόμενες ετήσιες πωλήσεις	Ειδικό επενδυτικό κόστος	Επένδυση	Ετήσια πριμοδότηση	Πριμοδότηση – επενδυτικό κόστος (ΚΠΑ)
	Μέγεθος	*[kW]*	*[MWh]*	*[SIT/kW]*	*[εκατ. SIT]*	*[εκατ. SIT/a]*	*[εκατ. SIT]*
Υδροηλεκτρικά εργοστάσια	έως 1 MW	100	456	480 000	48	2,9	– 21,0
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	10 656	380 000	1 140	63,1	– 549,1
Εργοστάσια βιομάζας	έως 1 MW	600	2 725	990 000	594	22,5	– 369,3
	πάνω από 1 MW	1 500	6 813	660 000	990	52,9	– 492,1
Ανεμογεννήτριες	έως 1 MW	100	187	341 000	34	1,2	– 22,2
	πάνω από 1 MW	20 000	40 800	253 000	5 060	234,5	– 2 802,2
Γεωθερμικά εργοστάσια		3 000	20 736	715 000	2 145	119,2	– 1 029,1
Ηλιακοί ηλεκτρ/κοί σταθμοί	έως 36 kW	36	34	1 430 000	52	2,7	– 26,2
	πάνω από 36 kW	100	116	1 210 000	121	0,8	– 105,4
Άλλα ΕΕΗ (βιοαέριο)		120	628	913 000	110	12,5	– 1,0
ΕΕΗ ή θερμικά εργοστάσια με χρήση αστικών αποβλήτων	έως 1 MW	100	624	319 000	32	2,8	– 7,0
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	19 728	286 000	858	72,5	– 212,0
Θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ για κεντρική περιφερειακή θέρμανση	έως 1 MW	700	2 496	198 000	139	16,1	– 16,0
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	10 698	165 000	495	63,0	– 19,3
Βιομηχανικά θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ	έως 1 MW	700	3 135	187 000	131	2,5	– 5,0

Σημείωση: Για προεξοφλητικό επιτόκιο 8 %, χρονικό διάστημα 15 ετών και μείωση της τιμής αγοράς ή πριμοδότησης κατά 5 % μετά πέντε χρόνια και 10 % μετά δέκα χρόνια, σύμφωνα με το διάταγμα αγοράς.

(40) Στις πριμοδοτήσεις των επιμέρους εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής περιλαμβάνονται επίσης η απόδοση κεφαλαίου που προβλέπεται από τη σλοβενική νομοθεσία — ανέρχεται σε ένα ελάχιστο προεξοφλητικό επιτόκιο ύψους 8% επί επενδύσεων από δημόσια κεφάλαια. Η μη προσαρμογή των τιμών αγοράς και των πριμοδοτήσεων είχε ως αποτέλεσμα η τρέχουσα απόδοση κεφαλαίου όλων των εγκεκριμένων εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας να είναι κατώτερη του 8%, όπως φαίνεται στον πίνακα κατωτέρω. Στους ηλιακούς ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς η πριμοδότηση δεν επιτρέπει απόδοση κεφαλαίου (αρνητική απόδοση), ιδίως στην περίπτωση μικρού και μεσαίου μεγέθους εργοστασίων.

Πίνακας 3

Απόδοση κεφαλαίου για επιμέρους εγκεκριμένα εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής

Τύπος εγκεκριμένου εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής (ΕΕΗ) κατά πρωτογενή πηγή ενέργειας		Ισχύς	Πριμοδότηση	Απόδοση κεφαλαίου περιλαμβανόμενη στην πριμοδότηση
	Μέγεθος	*[kW]*	*[SIT/kWh]*	
Υδροηλεκτρικά εργοστάσια	έως 1 MW	100	6,75	6,95 %
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	6,23	7,90 %
Εργοστάσια βιομάζας	έως 1 MW	600	8,69	2,30 %
	πάνω από 1 MW	1 500	8,17	6,00 %
Ανεμογεννήτριες	έως 1 MW	100	6,55	0,40 %
	πάνω από 1 MW	20 000	6,05	6,35 %
Γεωθερμικά εργοστάσια		3 000	6,05	7,30 %
Ηλιακοί ηλεκτρ/κοί σταθμοί	έως 36 kW	36	81,67	– 1,4 %
	πάνω από 36 kW	100	7,46	– 15,0 %
Άλλα ΕΕΗ (βιοαέριο)		120	20,97	6,80 %
ΕΕΗ ή θερμικά εργοστάσια με χρήση αστικών αποβλήτων	έως 1 MW	100	4,74	4,40 %
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	3,87	7,30 %
Θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ για κεντρική περιφερειακή θέρμανση	έως 1 MW	700	5,9	0,49 %
	από 1 MW έως 10 MW	3 000	5,38	4,20 %
Βιομηχανικά θερμικά εργοστάσια ΣΠΗΘ	έως 1 MW	700	4,83	– 0,1 %

Σημείωση: Απόδοση κεφαλαίου υπολογιζόμενη για επενδύσεις σε ΕΕΗ (βλέπε πίνακα 2) στο τρέχον ύψος των πριμοδοτήσεων.

Συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρισμού

(41) Η Σλοβενία διευκρινίζει ότι οι νέες μονάδες ΣΠΗΘ είναι εξοπλισμένες κυρίως με αεριοστροβίλους οι οποίοι, κατά τη λειτουργία τους, επιτυγχάνουν αποδόσεις σε ηλεκτρική ενέργεια μεταξύ 37 % και 40 % και συνολική απόδοση άνω του 80 %. Νέοι μικρότεροι στρόβιλοι επιτυγχάνουν αποδόσεις σε ηλεκτρική ενέργεια άνω του 30 % και συνολική απόδοση πάλι άνω του 80 %. Δεδομένου ότι η μέση ηλεκτρική απόδοση των συμβατικών θερμικών εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής στη Σλοβενία είναι περίπου 31 %, καταδεικνύεται η μεγάλη εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας (μεταξύ 15 % και 25 %) που επιτυγχάνεται με την παραγωγή ηλεκτρισμού σε μονάδες συμπαραγωγής και την επωφελή χρήση της θερμότητας.

(42) Η λειτουργική απόδοση των εγκεκριμένων εργοστασίων ΣΠΗΘ καθορίζεται έτσι ώστε να συμμορφώνεται με τα κριτήρια απόδοσης της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ [1].

(43) Η Σλοβενία απέδειξε ότι το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας σε εγκεκριμένα εργοστάσια ΣΠΗΘ είναι σε κάθε περίπτωση υψηλότερο από την τιμή αγοράς του καθεστώτος, ότι η ΚΠΑ των πριμοδοτήσεων είναι μικρότερη από το επενδυτικό κόστος και ότι απόδοση της επένδυσης είναι κάτω του 4,20 % (βλέπε τις τρεις τελευταίες σειρές όλων των πινάκων ανωτέρω). Στους υπολογισμούς λαμβάνονται υπόψη και τα κέρδη από τη χρήση θερμότητας.

[1] ΕΕ L 52 της 21.2.2004, σ. 50.

Ασφάλεια εφοδιασμού

(44) Η Σλοβενία έχει θέσει σε εφαρμογή μια υπηρεσία γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στον τομέα της ασφάλειας τροφοδοσίας σε ηλεκτρική ενέργεια. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, η υπηρεσία αυτή γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος βασίζεται στην παραγωγή ηλεκτρισμού με τη χρήση εγχώριων πηγών ορυκτών καυσίμων. Για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούνται κάθε χρόνο 600 000 τόνοι σλοβενικού λιγνίτη για την παραγωγή ηλεκτρισμού. Ο λιγνίτης είναι η μόνη πηγή ορυκτού καυσίμου που υπάρχει στη Σλοβενία. Δεδομένου ότι ο λιγνίτης χρησιμοποιείται με άριστη απόδοση σε μια από τις μονάδες του Trbovlje (TET2, η οποία βρίσκεται κοντά σε ένα ορυχείο λιγνίτη) εναπόκειται στο σταθμό του Trbovlje να εκπληρώσει αυτή τη δέσμευση. Αποφασίστηκε ότι η ποσότητα αυτή ηλεκτρισμού μπορεί να αγοράζεται μέσω του συστήματος εγγυημένης αγοράς.

(45) Η αντίστοιχη ηλεκτρική ενέργεια αγοράζεται σε τιμή που ελέγχεται κάθε χρόνο από τις αρχές και σε αντιστοιχία με το κόστος παραγωγής στο Trbovlje. Στην τιμή αγοράς δεν περιλαμβάνεται κανένα στοιχείο κέρδους.

(46) Η Σλοβενία υπέβαλε τον κατωτέρω πίνακα εκτίμησης του ύψους της ενίσχυσης της εταιρίας τα περασμένα χρόνια:

Πίνακας 4

Εκτιμώμενο ύψος ενίσχυσης

	7-12.2001	2002	2003	2004
Ποσότητα (GWh)	254,3	562,2	563,4	563,0
Τιμή αγοράς (SIT/kWh)	17,00	15,36	15,34	16,59
Κόστος αγοράς (χιλ. SIT)	4 323 943	8 636 245	8 644 855	9 339 836
Τιμή πώλησης (SIT/kWh)	7,13	5,97	7,60	7,71
Κόστος πωλούμενης ενέργειας (χιλ. SIT)	1 813 111	3 357 073	4 281 840	4 340 040
Ύψος ενίσχυσης (χιλ. SIT)	2 510 832	5 279 172	4 363 015	4 999 795
Επίπεδο ενίσχυσης (SIT/kWh)	9,87	9,39	7,74	8,88

(47) Η χρήση εγχώριου λιγνίτη είναι κατ' αρχήν δυνατή και στο ηλεκτροπαραγωγικό εργοστάσιο του Šoštanj, το οποίο έχει πέντε μονάδες, δύο από τις οποίες είναι νεότερες και εξοπλισμένες με σύστημα καθαρισμού απαερίων ενώ οι τρεις άλλες είναι παλαιότερες και δεν διαθέτουν σύστημα καθαρισμού. Οι μονάδες αυτές καίνε άνθρακα από ένα κοντινό ανθρακωρυχείο και, υπό ορισμένες συνθήκες, θα μπορούσαν να κάψουν και λιγνίτη. Οι δύο νεότερες μονάδες λειτουργούν με πλήρη δυναμικότητα καίοντας λιγνίτη από το κοντινό ανθρακωρυχείο. Σε γενικές γραμμές, η δυναμικότητα αυτού του ανθρακωρυχείου καλύπτει τις δύο αυτές μονάδες. Η καύση λιγνίτη θα ήταν δυνατή μόνο στις τρεις παλαιότερες μονάδες, οι οποίες δεν λειτουργούν με πλήρη δυναμικότητα και έχουν ακόμη κάποιες λειτουργικές εφεδρείες. Ωστόσο, το ενδεχόμενο αυτό παρουσιάζει τις ακόλουθες δυσκολίες:

i) Η σιδηροδρομική μεταφορά λιγνίτη στο Šoštanj θα κόστιζε περίπου 5 ευρώ/t. Δεδομένης της προγραμματισμένης παραγωγής λιγνίτη στο εθνικό ενεργειακό ισοζύγιο (600 000 t/έτος), αυτό θα σήμαινε δαπάνη ύψους 3 εκατ. ευρώ το χρόνο.

ii) Η καύση του άνθρακα θα αύξανε τις εκπομπές SO_2 κατά 30 000 t/έτος, καθώς οι μονάδες 1, 2 και 3 στο Šoštanj δεν έχουν σύστημα καθαρισμού απαερίων και ο λιγνίτης της Σλοβενίας περιέχει μεταξύ 2,2 % και 2,5 % θείο.

iii) Δεδομένου ότι οι μονάδες 1, 2 και 3 στο Šoštanj έχουν σημαντικά χαμηλότερη θερμοδυναμική απόδοση από το σταθμό του Trbovlje, η καύση της ίδιας ποσότητας λιγνίτη για την παραγωγή ηλεκτρισμού στις τρεις μονάδες στο Šoštanj αντί στο Trbovlje θα αύξανε τις εκπομπές CO_2 κατά περίπου 15 %.

Για τους ανωτέρω λόγους, φαίνεται ότι η καύση λιγνίτη στις μονάδες του Šoštanj δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από οικονομικής απόψεως.

(48) Η μόνη εναπομένουσα δυνατότητα καύσης λιγνίτη είναι στο θερμικό εργοστάσιο συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού (TE-TOL) στη Λιουμπλιάνα, το οποίο μέχρι το 2000 ως μόνη πηγή ενέργειας χρησιμοποιούσε εγχώριο λιγνίτη. Δεδομένου ότι οι μονάδες στο TE-TOL δεν έχουν ενσωματωμένο σύστημα καθαρισμού απαερίων, δεν μπορούν πλέον να καίνε λιγνίτη από τη Σλοβενία επειδή περιέχει μεταξύ 2,2 και 2,5 % θείο. Το TE-TOL σταμάτησε να καίει εγχώριο λιγνίτη γι' αυτό το λόγο και τώρα καίει μόνο εισαγόμενο ινδονησιακό άνθρακα, που έχει σημαντικά χαμηλότερη περιεκτικότητα σε θείο (< 0,5 %), έτσι ώστε το εργοστάσιο να μη χρειάζεται σύστημα αποθείωσης απαερίων. Ο εξοπλισμός των μονάδων του TE-TOL με σύστημα καθαρισμού απαερίων θα ήταν αντιοικονομικός.

(49) Η Σλοβενία ανέλαβε να διασφαλίσει ώστε για κάθε ημερολογιακό έτος να μη λαμβάνει κρατική ενίσχυση για ασφάλεια τροφοδοσίας ποσοστό μεγαλύτερο από το 15 % της συνολικής ποσότητας πρωτογενούς ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή της ενέργειας που καταναλίσκεται στη Σλοβενία.

Επικάλυψη

(50) Το καθεστώς υποχρέωσης αγοράς προβλέπει να καλύπτεται μέρος μόνο του κόστους απόσβεσης του εγκεκριμένου παραγωγού.

(51) κανόνες διάθεσης κεφαλαίων για την προώθηση της εκμετάλλευσης ανανεώσιμων πόρων ενέργειας, αποδοτικής χρήσης ενέργειας και ΣΠΗΘ ([1]) επέτρεψαν την παροχή επενδυτικών ενισχύσεων σε εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρισμού που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές και ΣΠΗΘ. Ωστόσο, οι επενδυτικές ενισχύσεις στα εν λόγω εργοστάσια καταργήθηκαν βάσει των νέων κανόνων διάθεσης κεφαλαίων για την προώθηση της αποδοτικής χρήσης ενέργειας και χρήσης ενεργειακών πόρων ([2]). Εξαιρέσεις έγιναν για εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής που δεν συνδέονται με το δημόσιο δίκτυο και τα οποία δεν επωφελούνται του καθεστώτος, καθώς και για εργοστάσια με δυναμικότητα έως 10 MW που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και νέα ή απαρχαιωμένη τεχνολογία για τα οποία, λόγω της υψηλής τιμής κόστους παραγωγής ηλεκτρισμού, η τιμή αγοράς ηλεκτρισμού δεν είναι αρκετά υψηλή για να εξασφαλιστεί η αποδοτικότητα της επένδυσης. Ο τύπος επιλέξιμης τεχνολογίας για παροχή κινήτρων προσδιορίζεται σε περιοδικές προσκλήσεις υποβολής προσφορών.

(52) Για την αποφυγή υπερβολικής επικάλυψης ενισχύσεων, το άρθρο 14 του διατάγματος για τους κανόνες προσδιορισμού τιμών και αγοράς ηλεκτρισμού από εγκεκριμένους παραγωγούς ηλεκτρισμού προβλέπει ότι, όταν ένας εγκεκριμένος παραγωγός έχει λάβει επιδότηση για την κατασκευή εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής, η εγγυημένη τιμή αγοράς μειώνεται αναλόγως.

(53) Δυνάμει αυτού του άρθρου, οι εγκεκριμένοι παραγωγοί ηλεκτρισμού πρέπει, όταν υπογράφουν συμφωνία για την αγορά ηλεκτρισμού με τον φορέα εκμετάλλευσης του δικτύου στο οποίο είναι συνδεδεμένοι, να δηλώνουν το ποσό κάθε επιδότησης που έχουν λάβει για την κατασκευή του εργοστασίου. Το δηλούμενο ποσό χρησιμοποιείται ως βάση για τον υπολογισμό των μειώσεων στην εγγυημένη τιμή αγοράς. Με βάση τις ανωτέρω διατάξεις, η εγγυημένη τιμή αγοράς για εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής (ανάλογα με τον τύπο του εργοστασίου και την ονομαστική ισχύ) μειώνεται κατά 5 % για κάθε 10 % κρατικής ενίσχυσης που έχει ληφθεί σε σχέση με το ποσό της επένδυσης στο εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής.

(54) Οι προβλέψεις του διατάγματος βασίζονται στην παραδοχή ότι η πλήρης εγγυημένη τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από εγκεκριμένους παραγωγούς καλύπτει το σταθερό και το μεταβλητό κόστος. Ως μέσος λόγος σταθερού προς μεταβλητό κόστος λαμβάνεται ο λόγος 50:50.

(55) Η Σλοβενία ανέλαβε να επεξεργαστεί τον κανόνα μείωσης ώστε να τον προσαρμόσει καλύτερα στις διαφορές που υφίστανται μεταξύ σταθερού και μεταβλητού κόστους ανάλογα με τις τεχνολογίες.

Δεσμεύσεις του κράτους μέλους

(56) Η Σλοβενία ανέλαβε να προβεί σε τροποποιήσεις των κανονισμών για την παραγωγή ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ΣΠΗΘ για να αλλάξει το τρέχον σύστημα χρηματοδότησης του καθεστώτος. Οι τροποποιήσεις αυτές θα πραγματοποιηθούν προκειμένου το καθεστώς στήριξης να είναι συμβατό με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης ΕΚ:

i) Ο τρόπος είσπραξης των κεφαλαίων στήριξης θα αλλάξει σε πληρωμές εφάπαξ κατά τη σύνδεση, άσχετα με την ποσότητα και την πηγή της καταναλισκόμενης ηλεκτρικής ενέργειας. Για τον προσδιορισμό του ύψους της εφάπαξ πληρωμής, θα λαμβάνεται υπόψη η ισχύς της σύνδεσης (ονομαστική τιμή πτώσης ασφάλειας) και το επίπεδο τάσης στο οποίο συνδέεται ένας συγκεκριμένος καταναλωτής και ομάδα καταναλωτών.

([1]) Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας αριθ. 74/01.
([2]) Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας αριθ. 49/03.

ii) Για την περίοδο από την προσχώρηση της Σλοβενίας στην Ένωση μέχρι τη χρονική στιγμή εφαρμογής του νέου τρόπου είσπραξης των κεφαλαίων, η Σλοβενία θα μεριμνήσει ώστε οι εισαγωγείς πράσινου ηλεκτρισμού να μπορούν να υποβάλλουν αίτηση επιστροφής της εισφοράς χρηματοδότησης της ενίσχυσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο πλαίσιο του καθεστώτος, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να αποδείξουν ότι οι εισαγωγές τους είναι πράγματι πράσινης προέλευσης. Οι όροι τεκμηρίωσης της απόδειξης της πράσινης προέλευσης της εισαγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας βασίζονται πρωτίστως στο κοινοτικό σύστημα εγγυήσεων προέλευσης. Όπου είναι αναγκαίο, για να παρεμποδιστούν τεχνητά υψηλές δηλώσεις απέναντι στις οποίες το κοινοτικό σύστημα εγγυήσεων προέλευσης δεν προσφέρει επαρκή προστασία εγγύησης, θα τεθούν όρια στα ποσά επιστροφών ανά διανομέα. Παρόμοιο σύστημα θα εφαρμοστεί και για την περίπτωση ΣΠΗΘ, με βάση το κοινοτικό σύστημα εγγυήσεων προέλευσης για ΣΠΗΘ.

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

7.1. **Υφιστάμενες κοινοτικές οδηγίες σχετικά με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας**

(57) Η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας υπόκειται στις διατάξεις διαφόρων κοινοτικών οδηγιών, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα των οδηγιών 2003/54/ΕΚ, 2001/77/ΕΚ και 2004/8/ΕΚ.

(58) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ προβλέπει τα εξής: «Τηρώντας πλήρως τις οικείες διατάξεις της συνθήκης, και ιδίως το άρθρο 86, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, χάριν του γενικού οικονομικού συμφέροντος, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας οι οποίες μπορούν να αφορούν την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας του εφοδιασμού, την τακτική παροχή, την ποιότητα και τις τιμές παροχής, καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας του κλίματος και της ενεργειακής αποδοτικότητας».

(59) Το άρθρο 11 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ αναφέρει: «Ένα κράτος μέλος μπορεί, για λόγους ασφάλειας του εφοδιασμού, να επιτάσσει να δίδεται προτεραιότητα, κατά την κατανομή φορτίων, στις εγκαταστάσεις παραγωγής που χρησιμοποιούν εγχώριες πηγές πρωτογενούς ενεργειακού καυσίμου, σε αναλογία που δεν υπερβαίνει, κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους, το 15 % της συνολικής ποσότητας πρωτογενούς ενέργειας η οποία απαιτείται για την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στο εν λόγω κράτος μέλος».

(60) Η οδηγία 2001/77/ΕΚ ορίζει εθνικούς ενδεικτικούς στόχους κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της αύξησης της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σύμφωνα με τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 2. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι ανάλογα με τον επιδιωκόμενο στόχο.

2. Το αργότερο στις 27 Οκτωβρίου 2002 και, εν συνεχεία, ανά πενταετία, τα κράτη μέλη υιοθετούν και δημοσιεύουν έκθεση με την οποία καθορίζουν τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους μελλοντικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ως ποσοστό της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, για την επόμενη δεκαετία. Η έκθεση περιγράφει επίσης τα μέτρα που ελήφθησαν ή μελετώνται, σε εθνικό επίπεδο, προς επίτευξη αυτών των εθνικών ενδεικτικών στόχων. Όταν καθορίζουν τους ανωτέρω στόχους έως το έτος 2010, τα κράτη μέλη:

— λαμβάνουν υπόψη τους τις τιμές αναφοράς του παραρτήματος,

— μεριμνούν ώστε οι στόχοι αυτοί να συνάδουν με τυχόν εθνικές δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των δεσμεύσεων για τις κλιματικές μεταβολές τις οποίες έχει αποδεχθεί η Κοινότητα βάσει του πρωτοκόλλου του Κυότο στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές».

(61) Το παράρτημα της οδηγίας 2001/77/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη προσχώρησης, ορίζει ως εθνικό στόχο για τη Σλοβενία ένα ποσοστό 33,6 %.

7.2. **Αξιολόγηση της στήριξης των παραγωγών πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας και συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού**

7.2.1. ***Ύπαρξη ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ***

(62) Για να χαρακτηριστεί ένα μέτρο ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, πρέπει να παρέχει ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα με ένα ειδικό τρόπο, πρέπει να επηρεάζει ή να απειλεί να επηρεάσει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να συμμετέχουν κρατικοί πόροι.

(63) Είναι σαφές ότι το καθεστώς είναι ειδικό, καθόσον αφορά ορισμένα μόνο εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής. Είναι επίσης προφανές ότι προσφέρει ένα πλεονέκτημα στα εν λόγω εργοστάσια, καθώς σκοπός του καθεστώτος είναι να παράσχει τη δυνατότητα στα εργοστάσια αυτά να πωλούν την παραγωγή τους σε τιμή υψηλότερη από την τιμή της αγοράς.

(64) Ανταλλάσσεται ηλεκτρική ενέργεια μεταξύ κρατών μελών. Η οδηγία 2003/54/ΕΚ ολοκληρώνει τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία ξεκίνησε με την οδηγία 96/92/ΕΚ. Το δίκτυο της Σλοβενίας συνδέεται ειδικότερα με τα δίκτυα της Αυστρίας και της Ιταλίας. Η Σλοβενία ανταλλάσει ηλεκτρική ενέργεια με τους γείτονές της. Για παράδειγμα, το 2004 η Σλοβενία εισήγαγε 6 314 GWh ηλεκτρικής ενέργειας και εξήγαγε 7 094 GWh [1]. Το μέτρο συνεπώς έχει επίδραση στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(65) Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι η Σλοβενία δεν αμφισβήτησε την εκπλήρωση οποιουδήποτε από τα τρία ανωτέρω κριτήρια.

(66) Όσον αφορά το τέταρτο κριτήριο, της συμμετοχής κρατικών πόρων, η Επιτροπή δεν συμφωνεί με το επιχείρημα της Σλοβενίας ότι το σύστημα είναι ισοδύναμο με το σύστημα που εξετάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην υπόθεση *PreussenElektra*.

(67) Τα δύο συστήματα διαφέρουν ως προς τους χρηματοδοτικούς τους μηχανισμούς. Στην υπόθεση PreussenElektra, το καθορισμένο τιμολόγιο χρηματοδοτούνταν απευθείας από ιδιωτικές επιχειρήσεις ηλεκτροδότησης, οι οποίες έπρεπε να αγοράζουν ηλεκτρική ενέργεια σε τιμή πάνω από την τιμή της αγοράς από παραγωγούς χρήστες ανανεώσιμων πηγών. Στην προκειμένη περίπτωση, το κόστος που δημιουργείται μέσω του καθορισμένου τιμολογίου χρηματοδοτείται μέσω εισφοράς εξομοιούμενης με φόρο.

(68) Συγκεκριμένα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι το καθεστώς χρηματοδοτείται από το προϊόν εισφοράς που επιβάλλεται από το κράτος. Το προϊόν της εισφοράς μεταφέρεται κατόπιν σε ένα λογαριασμό τον οποίο διαχειρίζονται οι δημόσιες αρχές, αντίθετα με αυτό που συμβαίνει στην περίπτωση *PreussenElektra*. Οι δημόσιες αρχές διαθέτουν τους πόρους του λογαριασμού σύμφωνα με ένα σύστημα κατανομής που καθορίζεται από τον νόμο.

(69) Σταθερή πρακτική της Επιτροπής είναι να θεωρεί ότι το προϊόν τέτοιων εισφορών είναι κρατικοί πόροι [2]. Η πρακτική αυτή συνάδει με τη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία το προϊόν εισφορών που επιβάλλονται από το κράτος, μεταφέρονται σε ταμεία οριζόμενα από το κράτος και χρησιμοποιούνται με σκοπό την παροχή πλεονεκτήματος σε ορισμένες εταιρίες, θεωρούνται ότι είναι κρατικοί πόροι [Βλέπε π.χ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-173/73 [3] και C-78/79 [4].]

(70) Στην απόφασή του σχετικά με την υπόθεση *Pearle* [5], το Δικαστήριο δήλωσε ότι το προϊόν εισφοράς που επιβάλλεται από μια επαγγελματική ένωση δημοσίου δικαίου στα μέλη της δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κρατικός πόρος. Η εισφορά αποφασίστηκε από την επαγγελματική ένωση του τομέα των οπτικών και επιβλήθηκε σε όλα τα μέλη της. Χρησιμοποιήθηκε με σκοπό τη χρηματοδότηση διαφημιστικών εκστρατειών προς όφελος του κλάδου, δηλαδή των ίδιων των συνεισφερόντων.

(71) Το Δικαστήριο έκρινε ότι το μέτρο δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση επειδή η απόφαση επιβολής της εισφοράς δεν προερχόταν από το κράτος και το προϊόν της εισφοράς δεν ήταν κρατικοί πόροι.

(72) Αντίθετα με το σύστημα που εξετάστηκε από το Δικαστήριο, στην προκειμένη περίπτωση η ευθύνη του κράτους είναι απολύτως σαφής, αφού το ίδιο το κράτος επιβάλλει την εισφορά με νόμο.

(73) Όσον αφορά την προέλευση των κεφαλαίων, η Επιτροπή σημειώνει ότι αυτή διαφέρει από την προέλευση των κεφαλαίων της προαναφερθείσας υπόθεσης, αφού τα χρήματα εισπράττονται όχι από εισφορές των επιχειρήσεων που ωφελούνται από το μέτρο αλλά από όλους τους πελάτες που αγοράζουν ηλεκτρική ενέργεια, είτε αυτοί είναι δικαιούχοι του καθεστώτος είτε ανταγωνιστές τους. Ένας τέτοιος μηχανισμός δεν θα μπορούσε να εγκαθιδρυθεί από μία ένωση επιχειρήσεων όπως εκείνη στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Δικαστηρίου. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει τη σαφή δημοσιονομική φύση του συστήματος, το οποίο μπορεί να λειτουργεί μόνον υπό τον έλεγχο του κράτους.

(74) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η διαφορά αυτή είναι αρκετή για να συμπεράνει ότι στην προκειμένη περίπτωση υφίσταται κρατική ενίσχυση.

7.2.2. ***Νομιμότητα της ενίσχυσης***

(75) Το καθεστώς ενίσχυσης τέθηκε σε εφαρμογή πριν από την προσχώρηση της Σλοβενίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρωταρχική νομική βάση του συστήματος είναι ο νόμος του 1999 για την ενέργεια. Ο ορισμός των εγκεκριμένων παραγωγών που υπάγονται στο καθεστώς έγινε το 2001 με το διάταγμα σχετικά με τους όρους απόκτησης της ιδιότητας του εγκεκριμένου παραγωγού ηλεκτρικής ενέργειας [6].

---

[1] *Πηγή*: Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας. http://www.iea.org/Textbase/stats/electricitydata.asp?COUNTRY_CODE=SI

[2] Βλέπε για παράδειγμα υπόθεση N 161/04 — Πορτογαλία (ΕΕ C 250 της 8.10.2005, σ. 9).

[3] Απόφαση της 2.7.1974 στην υπόθεση C-173/73 Ιταλία κατά Επιτροπής.

[4] Απόφαση της 22.3.1997 στην υπόθεση C-78/79 Steinike κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

[5] Απόφαση της 15.7.2004 στην υπόθεση C-345/02.

[6] Επίσημη Εφημερίδα της Σλοβενίας, αριθ. 29/01 και 99/01.

(76) Το εύρος του κρατικού χρηματοδοτικού ανοίγματος λόγω του καθεστώτος δεν προσδιορίστηκε κατά τη χρονική στιγμή της προσχώρησης. Το καθεστώς δεν έχει κάποιο περιορισμένο ή προκαθορισμένο αριθμό δικαιούχων. Κάθε εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής που πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις που προβλέπονται στο προαναφερθέν διάταγμα μπορεί να λάβει την ενίσχυση. Αυτό αφορά ιδίως κάθε νέο εγκεκριμένο εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής που συνδέεται με το δίκτυο μετά την προσχώρηση της Σλοβενίας. Ακόμη και στην περίπτωση κάθε επιμέρους μέτρου ενίσχυσης στο πλαίσιο του συστήματος, οι κρατικές χρηματοδοτικές υποχρεώσεις δεν μπορούν να είναι γνωστές εκ των προτέρων, επειδή αυτές εξαρτώνται από τη διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς που καθορίζεται από το κράτος για το εργοστάσιο και της μέσης αγοραίας τιμής, η οποία κυμαίνεται με απρόβλεπτο τρόπο. Η Σλοβενία υπογράμμισε ότι η πραγματική επιβάρυνση του κράτους από το σύστημα μπορεί να γίνει γνωστή μόνον εκ των υστέρων στο τέλος κάθε χρόνου εφαρμογής του συστήματος.

(77) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι το σύστημα εφαρμόζεται και μετά την προσχώρηση της Σλοβενίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(78) Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ανωτέρω συλλογιστική είχε περιληφθεί και στην απόφαση έναρξης έρευνας χωρίς η Σλοβενία να την αντικρούσει στις παρατηρήσεις της.

(79) Στην πράξη προσχώρησης της Δημοκρατίας της Τσεχίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής «πράξη προσχώρησης») αναφέρονται οι κατηγορίες ενισχύσεων οι οποίες, κατά την προσχώρηση, θεωρούνται ως υφιστάμενες ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ:

— Μέτρα ενίσχυσης που τέθηκαν σε εφαρμογή πριν από τις 10 Δεκεμβρίου 1994. Το καθεστώς τέθηκε σε εφαρμογή το 2001, κατά συνέπεια δεν εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία.

— Μέτρα ενίσχυσης που περιλαμβάνονται στο προσάρτημα του παραρτήματος IV της πράξης προσχώρησης. Το καθεστώς δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό, κατά συνέπεια δεν εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία.

— Μέτρα ενίσχυσης για τα οποία, μετά από μια ειδική διαδικασία που είναι γνωστή συνήθως ως «ενδιάμεση διαδικασία», δεν προβάλλει ένσταση η Επιτροπή.

Κάθε ενίσχυση που συνεχίζει να εφαρμόζεται μετά την ημερομηνία προσχώρησης και δεν πληροί τους όρους που αναφέρονται παραπάνω θεωρείται ως νέα ενίσχυση κατά την προσχώρηση για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

(80) Το σύστημα δεν εμπίπτει σε καμία από τις ανωτέρω αναφερόμενες τρεις κατηγορίες. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ως νέα ενίσχυση κατά την προσχώρηση για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Η ενίσχυση αυτή δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, κατά συνέπεια συνιστά παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [1].

7.2.3. ***Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με τη συνθήκη ΕΚ***

(81) Η Επιτροπή σημειώνει ότι το σύστημα αποτελείται από τρία μέρη καθώς προβλέπει ενίσχυση για τρεις διαφορετικές ομάδες δικαιούχων. Στην περίπτωση των δύο πρώτων ομάδων, συγκεκριμένα των παραγωγών πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας και των εργοστασίων αποδοτικής συμπαραγωγής, στόχος της Σλοβενίας είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Η ενίσχυση που παρέχεται στην τρίτη ομάδα δικαιούχων, συγκεκριμένα στο σταθμό του Trbovlje, αποσκοπεί στη διατήρηση ενός ορισμένου επιπέδου ασφάλειας τροφοδοσίας σε ηλεκτρική ενέργεια.

(82) Λαμβάνοντας υπόψη τους διαφορετικούς στόχους των μέτρων, τα διάφορα μέρη του συστήματος θα αξιολογηθούν ξεχωριστά.

Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης προς τους παραγωγούς πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας με το πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις

(83) Η Επιτροπή αξιολόγησε τη συμμόρφωση του μηχανισμού στήριξης των εργοστασίων παραγωγής πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας προς το πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις και, ιδίως, τα σημεία 58 κ.ε. καταλήγοντας στα εξής συμπεράσματα.

(84) Η Επιτροπή σημειώνει ότι ο ορισμός των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο σύστημα συμβαδίζει με τον ορισμό της οδηγίας 2001/77/ΕΚ. Συνεπώς, το σύστημα είναι σύμφωνο με το σημείο 6 όγδοο εδάφιο του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις και τα σημεία 58 κ.ε. μπορούν να εφαρμοστούν.

[1] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

(85) Όπως αναφέρεται στο σημείο 59 πρώτο εδάφιο του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να αντισταθμίζουν τη διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της αγοραίας τιμής της οικείας μορφής ενέργειας. Έτσι, η εν λόγω αντιστάθμιση μπορεί να αφορά μόνο το υπερβάλλον κόστος παραγωγής της φιλικής στο περιβάλλον ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με το κόστος παραγωγής ενέργειας που βασίζεται σε συμβατικές πηγές ενέργειας. Ωστόσο, οποιαδήποτε στήριξη πρέπει να καλύπτει μόνο την απόσβεση των εγκαταστάσεων και, εάν το κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι αυτό είναι απαραίτητο, μια δίκαιη απόδοση κεφαλαίου.

(86) Η Σλοβενία υπολόγισε την αντιστάθμιση με τη μορφή καθορισμένων τιμολογίων (feed-in tariffs) για την ενισχυόμενη ενέργεια, όπως περιγράφεται ανωτέρω. Ο νόμος προβλέπει αντικειμενικές μεθόδους υπολογισμού των επιπέδων ενίσχυσης. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα παραπάνω στοιχεία, η ενίσχυση δεν θα υπερβαίνει την απόσβεση συν μια δίκαιη απόδοση κεφαλαίου. Η ενίσχυση θα χορηγείται μόνο για μια περίοδο δέκα ετών, καθώς αυτή είναι η διάρκεια των συμφωνιών που υπογράφονται μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης δικτύων και των παραγωγών πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας. Η περίοδος αυτή είναι μικρότερη από τη συνήθη δεκαπενταετή περίοδο απόσβεσης αυτών των εγκαταστάσεων. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη θετικά ότι σε όλες τις περιπτώσεις το κόστος παραγωγής ενός εγκεκριμένου εργοστασίου είναι υψηλότερο από τη μέση αγοραία τιμή καθώς και από την εγγυημένη τιμή αγοράς. Τοιουτοτρόπως, η διαφορά μεταξύ της αγοραίας τιμής και του κόστους παραγωγής πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας είναι μεγαλύτερη από την πριμοδότηση για όλα τα εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής.

(87) Περαιτέρω, το σημείο 59 δεύτερο εδάφιο του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις προβλέπει ότι για να προσδιοριστεί το ύψος της λειτουργικής ενίσχυσης, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν επενδυτικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη σχετική επιχείρηση για τις νέες εγκαταστάσεις. Μετά την απόφαση για έναρξη έρευνας, η Σλοβενία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ένας μικρός μόνον αριθμός παραγωγών από ανανεώσιμες πηγές έτυχαν επενδυτικής ενίσχυσης επιπλέον της υπό εξέταση λειτουργικής ενίσχυσης. Η Σλοβενία εφάρμοσε νομοθεσία που υποχρεώνει τους δικαιούχους επενδυτικής ενίσχυσης να δηλώνουν το ύψος της χορηγηθείσας ενίσχυσης πριν από την παροχή της παραγωγής τους στο δίκτυο σε καθορισμένες τιμές.

(88) Όταν έχει χορηγηθεί επενδυτική ενίσχυση, η καθορισμένη τιμή μειώνεται. Η μείωση είναι αναλογική προς το ήμισυ της χορηγηθείσας επενδυτικής ενίσχυσης. Αν και η σταθερή αυτή αναλογία μπορεί θεωρητικά να οδηγήσει ενδεχομένως σε υπεραντιστάθμιση στην περίπτωση τεχνολογιών με μικρό λειτουργικό κόστος, η Σλοβενία απέδειξε ότι, στην πράξη, στις πολύ σπάνιες περιπτώσεις κατά τις οποίες στο παρελθόν υπήρξε συνδυασμός επενδυτικής και λειτουργικής ενίσχυσης, δεν παρουσιάστηκε καμία υπεραντιστάθμιση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι για την ώρα η Σλοβενία δεν διαθέτει εγκαταστάσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με χαμηλό λειτουργικό κόστος, όπως οι ανεμογεννήτριες.

(89) Για τη μελλοντική εφαρμογή του καθεστώτος, η Σλοβενία ανέλαβε να προσαρμόσει, όπου είναι αναγκαίο, την αναλογική μείωση με τέτοιο τρόπο ώστε να μην υφίσταται θέμα υπεραντιστάθμισης σε συμμόρφωση με το σημείο 59 δεύτερο εδάφιο του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

(90) Τοιουτοτρόπως, κατά την άποψη της Επιτροπής, η Σλοβενία απέδειξε ότι η ενίσχυση που παρέχεται βάσει του μέτρου δεν θα υπερβαίνει το επιπλέον κόστος παραγωγής για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειες που στηρίζονται με το μέτρο αυτό. Κατά συνέπεια, το μέτρο είναι συμβατό με τα σημεία 58 κ.ε. του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης προς τις μονάδες συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με το πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις

(91) Η Επιτροπή αξιολόγησε τη συμμόρφωση του μηχανισμού στήριξης αποδοτικών εργοστασίων συμπαραγωγής με το πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις, ιδίως με τα σημεία 66 και 67, και κατέληξε στα εξής:

(92) Κατά πρώτον, η Επιτροπή σημειώνει ότι, σε συμμόρφωση με το σημείο 66 του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις, η λειτουργική αποδοτικότητα των μονάδων ΣΠΗΘ που επωφελούνται του συστήματος υπερβαίνει τις τιμές αναφοράς που προβλέπονται στην οδηγία 2004/8/ΕΚ. Η Σλοβενία θα ενημερώσει τις τιμές αναφοράς σύμφωνα με την οδηγία. Συνεπώς, οι εγκαταστάσεις συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού που καλύπτονται από το καθεστώς πληρούν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας που προβλέπονται στο σημείο 31 του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

(93) Όπως καθίσταται φανερό από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από την Σλοβενία, το μέσο κόστος παραγωγής ηλεκτρισμού στις εγκαταστάσεις ΣΠΗΘ είναι σε όλες τις περιπτώσεις υψηλότερο από την εγγυημένη τιμή αγοράς [1]. Στους υπολογισμούς λαμβάνονται επίσης υπόψη έσοδα από την παραγωγή και πώληση θερμότητας. Συνεπώς, η Επιτροπή έχει την άποψη ότι το ύψος της ενίσχυσης υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 66 του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

(94) Η Σλοβενία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι οι ενισχύσεις προς τις εγκαταστάσεις ΣΠΗΘ χορηγούνται με τους ίδιους κανόνες με εκείνους που ισχύουν για τους παραγωγούς πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας. Δεδομένου ότι οι κανόνες αυτοί αποδείχθηκε ότι είναι συμβατοί με το πλαίσιο για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις, η Επιτροπή κρίνει κατά συνέπεια ότι το καθεστώς, κατά το τμήμα που προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων σε εγκαταστάσεις ΣΠΗΘ, είναι συμβιβάσιμο με το σημείο 66 του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

[1] Βλέπε τις τρεις τελευταίες γραμμές των παραπάνω πινάκων.

Συμμόρφωση του χρηματοδοτικού μηχανισμού των ενισχύσεων προς τους παραγωγούς πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας και ΣΠΗΘ με τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης ΕΚ

(95) Η Επιτροπή σημειώνει ότι η επιβολή εισφοράς τόσο στην εγχωρίως παραγόμενη όσο και στην εισαγόμενη πράσινη ηλεκτρική ενέργεια προς όφελος της εγχωρίως παραγόμενης πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας μπορεί να οδήγησε στο παρελθόν σε διακρίσεις εις βάρος της εισαγόμενης πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας. Ωστόσο, η Σλοβενία ανέλαβε να προβλέψει τη δυνατότητα επιστροφής της εισφοράς επί της εισαγόμενης πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η επιστροφή θα βασίζεται πρωταρχικά στο κοινοτικό σύστημα εγγυήσεων προέλευσης. Με την εφαρμογή πρόσθετων απαιτήσεων, το κράτος μέλος θα προστατεύει το σύστημα από την υποβολή τεχνητά υψηλών δηλώσεων εισαγωγής. Κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας των απαιτήσεων, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τον κίνδυνο τεχνητών δηλώσεων και το μικρό μέγεθος της σλοβενικής αγοράς όπου τέτοιες τεχνητές δηλώσεις μπορεί να έχουν σημαντική επίπτωση στο σύστημα στήριξης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Σλοβενία ανέλαβε να εγκαθιδρύσει ένα κατάλληλο μέσο αντιμετώπισης κάθε διάκρισης που μπορεί να έχει εμφανιστεί στο παρελθόν.

(96) Η Επιτροπή σημειώνει ότι η Σλοβενία ανέλαβε να εφαρμόσει τον νέο χρηματοδοτικό μηχανισμό με βάση ένα τέλος σύνδεσης που θα είναι ανεξάρτητο από την πραγματική κατανάλωση εγχωρίως παραγόμενης ή εισαγόμενης πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας. Ο νέος αυτός μηχανισμός δεν θα κάνει διακρίσεις κατά της εισαγόμενης πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας.

Συμπέρασμα για τις ενισχύσεις προς τους παραγωγούς πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας και συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού

(97) Με βάση τα παραπάνω, η ενίσχυση τόσο προς τις εγκαταστάσεις πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας όσο και συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού πληροί τα κριτήρια του πλαισίου για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις. Δεδομένου ότι αυτό αρκεί προκειμένου η ενίσχυση να χαρακτηριστεί ως συμβατή με την κοινή αγορά, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν υπάρχει ανάγκη να αναλύσει κατά πόσον η ενίσχυση μπορεί να χαρακτηριστεί συμβατή και με άλλες διατάξεις οι οποίες ενδεχομένως αναφέρονται στην απόφασή της για έναρξη έρευνας.

7.3. **Αξιολόγηση της στήριξης προς το σταθμό ηλεκτροπαραγωγής του Trbovlje**

(98) Η Σλοβενία θεωρεί την ενίσχυση προς το σταθμό ηλεκτροπαραγωγής του Trbovlje ως αντιστάθμιση κόστους μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στο πλαίσιο της ασφάλειας τροφοδοσίας σε ηλεκτρική ενέργεια.

(99) Η αντιστάθμιση του κόστους μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος μπορεί να εξαιρεθεί από την αρχή της απαγόρευσης χορήγησης κρατικών ενισχύσεων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η αντιστάθμιση αυτή μπορεί να μην είναι καν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Στην απόφαση που εξέδωσε για την υπόθεση C-280/00 [1] (στο εξής «απόφαση Altmark»), το Δικαστήριο έθεσε τέσσερις προϋποθέσεις προκειμένου κρατική στήριξη που αποσκοπεί στην αντιστάθμιση του κόστους μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος να μη συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(100) Η Επιτροπή ανέλυσε τη στήριξη στο Trbovlje υπό το πρίσμα των τεσσάρων αυτών προϋποθέσεων.

(101) **Πρώτη προϋπόθεση**: «η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη».

(102) Η Επιτροπή σημειώνει ότι η σλοβενική νομοθεσία επιφορτίζει το σταθμό του Trbovlje με την υποχρέωση της ασφάλειας τροφοδοσίας, κάνοντας απευθείας αναφορά στην οδηγία 2003/54/ΕΚ, και ιδίως στα άρθρα 3 παράγραφος 2 και 11 παράγραφος 4, που αναφέρονται παραπάνω.

(103) Η Επιτροπή έχει ήδη αποφανθεί σε αρκετές αποφάσεις ότι το άρθρο 11 παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ίδιας οδηγίας, μπορεί να ερμηνευτεί ως παρέχον τη βάση για τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών στον τομέα της ασφάλειας τροφοδοσίας [2]. Το άρθρο αναφέρεται σε ένα μέγιστο 15 % της συνολικής ποσότητας πρωτογενούς ενέργειας η οποία απαιτείται για την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στο σχετικό κράτος μέλος. Η Σλοβενία ανέλαβε να περιορίσει το εύρος της στήριξης στο σταθμό του Trbovlje έτσι ώστε να τηρείται αυτό το όριο, λαμβάνοντας υπόψη ακόμη και τη στήριξη που παρέχεται για τον ίδιο σκοπό εκτός του καθεστώτος το οποίο εξετάζεται στην παρούσα απόφαση. Η υποχρέωση περιορίζεται επίσης από πλευράς χρόνου μέχρι το 2009.

(104) Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι η πρώτη προϋπόθεση εκπληρώνεται.

(105) **Δεύτερη προϋπόθεση**: «οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων θα υπολογιστεί η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια».

([1]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24.7.2003 στην υπόθεση *Altmark trans GmbH* και *Regierungspräsidium Magdeburg* κατά *Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*.

([2]) Βλέπε αποφάσεις της Επιτροπής στις υποθέσεις N 34/99 (ΕΕ C 5 της 8.1.2002, σ. 2), NN 49/99 (ΕΕ C 268 της 22.9.2001, σ. 7) και N 6/A/2001 (ΕΕ C 77 της 28.3.2002, σ. 26).

(106) Στην υπό εξέταση περίπτωση, η στήριξη λαμβάνει τη μορφή καθορισμένης τιμής αγοράς. Κάθε χρόνο, η κυβέρνηση εκδίδει μια απόφαση, η οποία δημοσιεύεται και με την οποία καθορίζεται η ποσότητα της ηλεκτρικής ενέργειας που καλύπτεται από την υποχρέωση αγοράς και η τιμή αγοράς αυτής της ηλεκτρικής ενέργειας. Ο καθορισμός τιμής πραγματοποιείται στη βάση μιας διαφανούς μεθόδου με κατάλογο επιλέξιμων δαπανών, που καλύπτουν μόνον το κόστος παραγωγής του εργοστασίου.

(107) Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι η δεύτερη προϋπόθεση εκπληρώνεται.

(108) **Τρίτη προϋπόθεση**: «η αντιστάθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους σχετικού με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών».

(109) Η τιμή αγοράς καθορίζεται αποβλέποντας να μην καλύπτει άλλο εκτός από το κόστος παραγωγής της αναμενόμενης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας. Δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο κέρδους.

(110) Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι η τρίτη προϋπόθεση εκπληρώνεται.

(111) **Τέταρτη προϋπόθεση**: «όταν η επιλογή της επιχείρησης στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε συγκεκριμένη περίπτωση δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, παρέχουσας τη δυνατότητα επιλογής του υποψηφίου που είναι σε θέση να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες με το μικρότερο για το κοινωνικό σύνολο κόστος, το επίπεδο της απαραίτητης αντιστάθμισης πρέπει να καθορίζεται βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με μεταφορικά μέσα προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών».

(112) Ο σταθμός του Trbovlje επιλέχθηκε με διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι η Σλοβενία απέδειξε ότι, στην υπό εξέταση περίπτωση, η επιλογή του σταθμού του Trbovlje ήταν εκείνη που οδήγησε στην παροχή της υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος με το μικρότερο για το κοινωνικό σύνολο κόστος, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς πρακτικούς και νομικούς περιορισμούς που υφίστανται στην εν λόγω περίπτωση. Στην προκειμένη περίπτωση, η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας συνίσταται στο να διασφαλιστεί η εθνική ασφάλεια τροφοδοσίας μέχρι το 2009 χρησιμοποιώντας εγχώριες πηγές ενεργειακών καυσίμων, σε βαθμό που να μην υπερβαίνει για κάθε ημερολογιακό έτος το 15 % της συνολικής ποσότητας πρωτογενούς ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στη Σλοβενία.

(113) Υπό τις τρέχουσες συνθήκες, δύο μόνο εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής στη Σλοβενία θα μπορούσαν σε κάθε περίπτωση να εκπληρώσουν την υπό εξέταση υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας στην τρέχουσα κατάστασή τους. Αυτά είναι ο σταθμός του Šoštanj και ο σταθμός του Trbovlje.

(114) Άλλα εργοστάσια θα απαιτούσαν την κατασκευή δαπανηρών συστημάτων καθαρισμού απαερίων, πράγμα που θα καθιστούσε την εν λόγω επιλογή αντιοικονομική. Οι δύο μονάδες του εργοστασίου του Šoštanj που μπορούν να χρησιμοποιήσουν εγχώριο καύσιμο λειτουργούν ήδη στη μέγιστη δυναμικότητά τους με χρήση εγχώριου λιγνίτη. Θα ήταν αντιοικονομικό να αυξηθεί η μέγιστη ικανότητά τους καύσης εγχώριου καυσίμου, καθώς αυτό θα απαιτούσε την επέκταση του εργοστασίου ή την αναβάθμιση ορισμένων από τις μονάδες του με σύστημα καθαρισμού απαερίων. Η παραγωγή αυτών των δύο μονάδων λαμβάνεται υπόψη από τις σλοβενικές αρχές κατά τον υπολογισμό του ορίου του 15 % που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 112. Συνεπώς, μόνον ο σταθμός του Trbovlje ήταν σε θέση να εκπληρώσει την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε αυτή την περίπτωση. Η ενίσχυση προς το Trbovlje καλύπτει μόνο το ποσοστό του 15 % που δεν μπορεί να καλυφθεί από το σταθμό του Šoštanj.

(115) Η Σλοβενία χρησιμοποίησε συνεπώς τον πλέον συμφέροντα οικονομικώς τρόπο για να εκπληρώσει την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, η οποία συνίσταται στην παραγωγή ηλεκτρισμού με εγχώρια καύσιμα. Λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι η αντιστάθμιση για την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν περιλαμβάνει κάποιο στοιχείο κέρδους, η Επιτροπή αποφαίνεται ότι η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας εκπληρώνεται με το μικρότερο για το κοινωνικό σύνολο κόστος. Η διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού δεν θα είχε οδηγήσει σε κάποια φθηνότερη λύση. Πράγματι, βραχυπρόθεσμα (έως το 2009) η αναβάθμιση υφιστάμενων εγκαταστάσεων ή το κτίσιμο νέων, πλέον αποδοτικών εγκαταστάσεων (υποθέτοντας ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει) θα είχε υψηλό επενδυτικό κόστος και οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος θα είχε απαιτήσει αντιστάθμιση που θα περιελάμβανε τουλάχιστον ένα εύλογο κέρδος ως απόδοση του επενδυθέντος κεφαλαίου. Το αποτέλεσμα θα ήταν συνεπώς μια αύξηση στο ποσό της αντιστάθμισης που θα χορηγείτο στο φορέα που θα επιφορτιζόταν με την υποχρέωση ΥΓΟΕ.

(116) Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν υπάρχει κάποια ένδειξη ότι ο σταθμός του Trbovlje δεν λειτουργεί ως μία τυπική επιχείρηση με χρηστή διοίκηση ή ότι λειτουργεί με ιδιαιτέρως μη αποδοτικό τρόπο. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η εταιρία αναδιάρθρωσε τις δραστηριότητές της κατά την εποχή της οικονομικής μετάβασης στη Σλοβενία, κλείνοντας ειδικότερα τις παλαιότερες και λιγότερο αποδοτικές μονάδες της, οι οποίες ήταν απαρχαιωμένες, και μειώνοντας το προσωπικό της. Σημειώνεται επίσης ότι σε κάθε περίπτωση η αποζημίωση για την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν περιλαμβάνει κανένα κέρδος.

(117) Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει ότι ο σταθμός του Trbovlje δεν θα μπορέσει να εκμεταλλευτεί τα αποτελέσματα του νέου γύρου του συστήματος εμπορίας εκπομπών («ETS») για την περίοδο 2008-2012 για να αποκομίσει πρόσθετα έσοδα ή κέρδη ως αποτέλεσμα της υποχρέωσης παροχής ειδικής δημόσιας υπηρεσίας σε σύγκριση με μια άλλη παρόμοια επιχείρηση. Πράγματι, το κράτος επιβάλλει στο Trbovlje υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Αντίθετα με τα εργοστάσια τα οποία διαθέτουν ελεύθερα την ηλεκτρική παραγωγή τους στην αγορά, το Trbovlje δεν θα έχει συνεπώς την εναλλακτική λύση να σταματήσει να παράγει ηλεκτρική ενέργεια και να πουλάει στην αγορά CO_2 τα αναγκαία δικαιώματα που εισέπραξε δωρεάν χωρίς να χρειάζεται να αγοράσει ισοδύναμο αριθμό δικαιωμάτων για να εκπληρώσει τις ανειλημμένες υποχρεώσεις του. Και αυτό χωρίς να θίγεται η αποτελεσματικότητα βελτίωσης των εγκαταστάσεων σε συμφωνία με τα κίνητρα που δημιουργούνται από το ETS, αποδεσμεύοντας έτσι πρόσθετα δικαιώματα που θα μπορούσε να πουλήσει τηρώντας ταυτόχρονα την υποχρέωσή του παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την παραγωγή ορισμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας.

(118) (Η ανωτέρω συλλογιστική βασίζεται στην υπόθεση ότι, προς το παρόν, ο λιγνίτης είναι η πιο οικονομική πηγή εγχώριου καυσίμου για την παραγωγή ηλεκτρισμού στη Σλοβενία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, προς το παρόν, και για το βραχυπρόθεσμο μέλλον, έτσι έχουν τα πράγματα.

(119) Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι ορισμένες τεχνολογίες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση ανανεώσιμων πηγών εγχώριων καυσίμων έχουν ήδη κόστος παραγωγής που δεν είναι πολύ υψηλότερο από το κόστος παραγωγής με λιγνίτη. Αυτό ισχύει στην περίπτωση των μεγάλων εργοστασίων βιομάζας στα οποία, σύμφωνα με τη Σλοβενία, το κόστος παραγωγής είναι κατά μέσον όρο 18,18 SIT/MWh, τιμή κατά λίγο περισσότερο από 10 % υψηλότερη από το κόστος του Trbovlje.

(120) Η Επιτροπή σημειώνει συνεπώς ότι η συλλογιστική στην παρούσα απόφαση βασίζεται στο συγκεκριμένο πραγματικό ιστορικό της παρούσας υπόθεσης και ειδικότερα στο γεγονός ότι η υποχρέωση που επιβάλλεται στο σταθμό του Trbovlje θα παύσει υφιστάμενη το 2009. Σε πλέον μακροπρόθεσμη βάση, αν το κόστος των ανανεώσιμων πηγών μειωθεί και η συνολική τους δυναμικότητα αυξηθεί, η κατάσταση μπορεί να είναι διαφορετική.

(121) Περαιτέρω, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της ότι η ανάθεση της συγκεκριμένης υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας έχει γίνει με βάση ένα κοινοτικό νομοθέτημα — την οδηγία 2003/54/ΕΚ. Η ειδική φύση αυτής της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας —διασφάλιση εθνικής ασφάλειας τροφοδοσίας— μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζει, εξ ορισμού, το πεδίο εφαρμογής της στα εθνικά σύνορα του παρόχου.

(122) Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι η μέθοδος που χρησιμοποιείται από τη Σλοβενία για τον καθορισμό του ύψους της αντιστάθμισης που χορηγείται στο σταθμό του Trbovlje διασφαλίζει ότι η ΥΓΟΕ παρέχεται με το μικρότερο για το κοινωνικό σύνολο κόστος μέχρι το 2009. Υπό τα συγκεκριμένα νομικά και πραγματικά πλαίσια του θέματος, η αντιστάθμιση δεν φαίνεται να υπερβαίνει τα όρια που θα απαιτούσε μια τυπική σωστά λειτουργούσα επιχείρηση για να ανταπεξέλθει στην υποχρέωση αυτή. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι η τέταρτη προϋπόθεση εκπληρώνεται, υπενθυμίζοντας ότι η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας παύει υφιστάμενη στα τέλη του 2009. Ο χρονικός αυτός περιορισμός θα προσφέρει επίσης τη δυνατότητα στη Σλοβενία να σκεφθεί αν, από το 2010, θα μετακινηθεί προς την κατεύθυνση τεχνολογιών «καθαρού άνθρακα» για τη χρήση λιγνίτη ή μετατροπής σε βιομάζα ή άλλου λιγότερο ρυπαντικού καυσίμου, σύμφωνα με την ενεργειακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης [1].

(123) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή αποφαίνεται ότι η στήριξη του ηλεκτροπαραγωγικού σταθμού του Trbovlje υπό τις ανωτέρω συγκεκριμένες συνθήκες πληροί τις τέσσερις προϋποθέσεις της απόφασης Altmark και δεν συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χορηγείται σε εγκεκριμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές πρωτογενούς ενέργειας όπως ορίζεται στο νόμο περί ενέργειας της Σλοβενίας είναι συμβατή με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση που χορηγείται σε εγκεκριμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας με εγκαταστάσεις συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού όπως ορίζεται στο νόμο περί ενέργειας της Σλοβενίας είναι συμβατή με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Άρθρο 3

Η στήριξη που παρέχεται στον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό του Trbovlje όπως ορίζεται στο νόμο περί ενέργειας της Σλοβενίας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Σλοβενίας.

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 2007.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής

[1] Βλέπε πακέτο ενέργειας του Ιανουαρίου 2007, και ιδίως το COM(2006) 843 τελικό.